

Velgører i stor Stil. Allerede før Bordet havde Overretssagfører Hasselager talt til ham om Per og søgt at interessere ham for dennes Planer, som han ikke tidligere havde kendt noget til eller endog blot hørt om. Derfor sad han nu og iagttog ham med saa prøvende Blikke, ligesom han var opmærksom paa alt, hvad der blandt de Omkringsiddende blev sagt om den unge Mand og hans velansete Slægt.

Ved Efterretten slog Philip Salomon for tredje Gang paa sit Glas. Det var dog ikke — som han straks under Selskabets Munterhed forklarede — for at bortgive endnu en Datter. Han vilde derimod foreslaa en Skaal for Dr. Nathan og ønske ham velkommen tilbage fra den lange Udlændighed, som jo heldigvis kun havde knyttet ham endnu fastere til Landet og dets Ungdom. Skaalen blev drukket med stor Begejstring. Flere af Gæsterne — ogsaa Damer — rejste sig fra deres Pladser og samlede om Doktoren for at støde deres Glas mod hans.

„Han har ikke forandret sig siden sidst,“ hørte man Folk sige rundt om ved Bordet. „Haaret begynder dog at miste Farven.“ — „Aa ja, men han ser alligevel ikke ældre ud!“

Ja, hvordan saae han egenlig ud, denne meget fejrede og meget angrebne Mand, der mere energisk og mere maalbevidst end nogen anden havde ryddet Grund for Fremtidens Danmark og med sin Taler- og Skribentvirksomhed havde rejst et Røre, hvortil man næppe kunde finde Sidestykke i nogen aandelig Bevægelse herhjemme siden Reformationens Dage.

Han var lille af Vækst, og Folk fandt i Almindelighed hans Ansigt uskønt. Det var i hvert Fald meget uregelmæssigt; men forresten havde